

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпухоўская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя — зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакідае за сабой права па-
праўляць перапісаныя рукапісы і ко-
рэспондэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Надпіска: з дастаўкай да дому ў Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абаспак:
за верш пятаку на 1-й тран. 1 р.
на апошняй — 50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

№ 25.

Менск. Пянідзелак 22 красавіка 1918 г.

Год I

Два ворагі.

Спакойнаму, любячаму згону і лад нашаму народу спрадвек прыходзіцца ваяваць, як цяпер кажучь, на два фронты. З заходу — паліякі, з усходу — маскалі. Два хітравыя, нінасытныя суседзі выцягуюць са сваіх гнездаў гострыя канцыоры каб адарваць кавалак зямелькі нашай, або ўзяць у няволю частціну народу нашага. Вечныя стогны, вечная барацьба сталі на абшарах беларускіх, багатыя патокі брывы здобруюць нівы нашыя. А калі сьціхаюць гарматы, калі чэзьяне рабунак «сярод белага дня», тады вылазяць ізноў жа з тых самых варшаўскіх абмаскоўскіх гнездаў усёякія ціхія «працаўнікі». Беларусы спакойна сьпіць, а гэтыя старэнныя людзі шафуюць яго меннем. «Дзецішкі Менскі» у № 62 пераказвае вывады новай нацыянальнай статыстыкі нашае старані, якую дае нейкі пан Сьвеховскі. Гэты пан, бачыце, пасыла «мазольнай» працы даў такое вось «сьціскае» дапаўненьне усіх іншых польскіх статыстычных працаў. На абшарах Вялікай Літвы (губ. Віленская, Ковенская, Менская, Гродзенская, Магілёўская і Віцебская) жыве ні больш і ні менш, — а *тры мільёны* з лішкаю паліякоў. Ёсць там, кажа, праўда і іншыя народы. Між іншымі ўспомніў і беларусаў. Іх, бачыце, на іхнай бацькаўшчыні жыве — так сама *тры мільёны*. Але гэта толькі на лік. Значэньне і вага іхнія відаць ішчэ меншыя, бо — яны ні маюць зямлі. Палавіна ўсёй зямлі належыць паліякам, а другая палавіна ўсім іншым — літоўцам, беларусам, украінцам і каму хочаце. Сколькі зямлі належыць кожнаму асобнаму народу, «Дз. Мен.» ні напісаў, але пэўна-ж, беларусы, якія *нідзе* ні ў адным павяці ні маюць больш за 68% агульнага ліку пасялення, пэўна яны ў сваім родным краі валодаюць толькі якоей трацінаю або чэцьвэрцінаю зямлі.

Каб паказаць увесь фальш, якім займаюцца польскія ста-

тыстыкі мусім прывесці праўдзівую цыфру паліякоў. У 5-х губернях успомненых выжэй асобаў гаворачых на польску было ў 1897 годзе — 563.854 чалавек. За гэтыя 20 гадоў лік іх ні мо падняцца выжэй за 800.000, бо пакуль што дзякаваць Богу, да нас ішчэ польскія перасяленцы ні наехалі. Аткуль жа ўзяў свае цыфры пан Сьвеховскі? — А ен проста палічыў *усіх каталікоў беларусоў паліякамі!*

Ведама, два с паловаю мільёны людзей — гэта кавалак ні кепскі. І так сама мы ведаем, што польскія шовіністы ўжо даўно прывыклі лічыць іх сваімі. Вось напрыклад гэтымі днямі даводзілася мне бачыць беднаго ўпекача родам з Беларастоўчыны, а жыўшаго ў Горадні, якому Цэнтральны Камітэт Обыватэльскі выдаў пасьведчаньне, што ен есць жыхаром «Каралеўства Польскаго». Гэтак П. К. О. далучыў ужо старое беларускае места Горадню і важнейшы беларускі прамысловы цэнтр Беларост да Польшчы.

Пан Сьвеховскі кончыўшы навуковыя выклады даець і палітычнае рэзюмэ — «мы, кажа, ні хочам тут (на Беларусі і Літве) ні панаваць, ні урадаваць». Дзякуй, пане Заглоба, ці-то пане Сьвеховскі. «Мы» беларусы так сама ні хочам у вашым Каралеўстве ані панаваць, ані — камандаваць вамі. Жывіце сабе, як уважайце для вас лепей. Ні варта было б больш гаварыць аб гэтым новым утворы польскай навукі. Але трэба заставацца на адной вельмі характэрнай рысе. Аказуецца, што пан Сьвеховскі зрабіў толькі ложувую маніпуляцыю з тымі данымі якія збіраў у сваіх палітычных мэтах — расійскі міністар-вешацель — Столыпін. Во, гэта дык ужо саўсім пекна. Мы былі ўжо і забыліся, як на з'ездзе ў Празе — Чэскай пан Дмоўскі с панамі расійскімі нацыяналістамі падзялілі згодзе беларусоў: — каталікоў — паліякам, а праваслаўных — маскалям. А цяпер мы гэта прыпамінаем. Паліякі ні здарма маюць такую па-

нану да Столыпіна — гэта аднаго поля ягады. Адзень Дмоўскаму падзеўку і «косаваротку» — цудоўны маскаль выйдзе. А Столыпін, кажучь, вельмі ласкавы быў да сваіх суседзяў паліякоў — у Ковеншчыне. Гэтак, — адвечныя ворагі нагадзіліся на разьдзелі багатай здабычы.

«Мазольная» праца пана Сьвеховскага паказвае, што на пра таго «славянафіліства», якое пабудавана было на разьдзелі Беларусі паліякамі і маскалямі ішчэ ні мінула. Столыпінскі прынцып: хто каталік той паліяк, а праваслаўны — маскаль цяпер асабліва надабаецца паліякам. Будзем спадзевацца што ні дасць Бог «некаму» роў.

Столыпінскую працу вядучь цяпер у нас на Беларусі — маскоўскія эсэры. Хаваючыся пад скурку прыяцеляў народу, абяцаючы, зямлю і волю (так сама пан Заглоба), яны проста агуляюцца агентамі расійскаго ўраду, вядучымі закулісную палітыку проці беларускай незалежнасьці. І ў той час, як праваслаўныя прадстаўнікі беларускага народу прызналі, што ў незалежнасьці Беларусі — адно яе збавенне, адзін спосаб, каб захаваць яе незалежнасьць, каб забязьнічыць ей лепшую будучыню, палы *насьледнікі* Столыпіна баламуцяць селян беларускіх, што зьехаліся на земскі збор, нагаваруюць іх проці незалежнасьці Беларусі, проці усяе беларускае справы. Мы вельмі паважаем ідэю земства і асабліва земства дэмакратычнага але тая нігодная работа, якая вядзецца пад яго шыльтам маскоўскімі прыблудамі прымушае нас да энэргічнага пратэсту. Так далей быць ні можа. Годзі здэкаваліся і ануківалі беларускага селяніна маскоўскія найміты!

Два с палавінаю мільёны беларусаў адлічаюць сабе паліякі. А рэнту беларусаў пэўна-ж захочуць ўзяць сабе на апеку удзячныя маскоўцы. Мы ні ведаем, ці была умова паміж маскоўскімі эсэрамі і польскімі нарадоўцамі ці не, але яны працуюць у адным кірунку. І тым і гэтым незалежнасьць Бе-

ларусі вельмі ні падабаецца і яны ўсімі сіламі стараюцца яе падкапаць.

Паліякі тут дужэйшыя — і дзеля таго іхнія нацыяналісты ідуць проста. А маскалі — крадуцца зза вула, анукуюць селян, карыстаючыся з іхнай нісьведомасьці.

Тым і іншым беларус мусіць абвесьціць нішчадную барацьбу. У гэты вялікі гісторычны час, калі ізноў с надпылу вякоў паўстае беларуская дзяржава, нам трэба прыпомніць заветы дзядоў нашых, якія увесь час, пакуль жыла Беларусь, роўна біліся і с паліяком і з маскалаем.

За вольную волю, за сучальнасьць Беларусі.

Л. Б.

«Беларускі конгрэс».

(матэрыялы і дакумэнты).

Разгонам была запынена праца і анкетнай камісіі, якая павінна была даць статыстычныя данныя аб першым ўсебеларускім з'ездзе 5—15 сьнежня 1917 году. Частка анкетных лістоў асталася нізапоўненай, частка была знішчана большэвікамі разам стасяцо дакумэнтаў мандатнай камісіі пры разгоне Вайскавай Рады. Асноўваючыся на тых астатках дакумэнтаў якія удалося выратаваць, п. Н. Крэчэўскі папрабаваў нарысаваць облік з'езду ў артыкуле «Состав 1-го Всебелорусского съезда» на друкаваным у № 1 газэты «Белорусская Рада (Органъ Исп. Ком. Цент. Войск. Рады)» за 1918 год. Але гэты нумэр газэты ні убачыў сьвету, бо адміністрацыя і наборшчыкі друкарні інвалідаў спалілі газэту. Такім чынам статыстыка з'езду зноў асталася ніведамай шырэйшаму грамадзянству. Падамо тутакі данныя якія ў сваім артыкуле змясьціў п. Н. Крэчэўскі.

Ад 5 да 17 сьнежня мандатная камісія выдала 1167 мандатаў с правам пастаноўляючага голасу і 705 с правам дарадчага. Цывільным асо-

бам было выдана 812 мандатаў с правам пастаноўляючага голасу і 344 с правам дарадчага. Ваенным — с правам паста. голасу 355 і правам дарадчага 361. *).

Дэлегатам ад валасьцеў зямстваў, гарадоў і інш належала каля 445 мейспаў с правам пастаноўляючага голасу. Соцыялістычныя партыі, профэсійнальныя зьвязкі, палітычныя і іншыя арганізацыі былі прадстаўлены 367 дэлегатамі с правам пастаноўляючага голасу.

Анкетных лісьцікаў захава-лася 357. Данныя у іх такія:

Партыйнасьць: анархістаў 1, максімалістаў 1, ідэйных большэвікоў 2, большэвікоў 31, левых с.-р. 57, Беларускай соц. грамады 33, с.-д. інтэрнацыяналістаў 2, соц. дэмакратаў 7, соц. — рэвал. 73, трудоўікоў 4, парт. «Едінство» 1, Белар. дэм. партыі 1, Белар. парт. соц. народн. 6, «Наша Ніва» 1, к.-д. левых 1, ніпартыйных 79, спагадаючых с.-р. і большэвікам 57.

Адукацыя: малаграмадных 17, самавукаў 5, заш.-кольні. адук. 27, пароднай школы 195, рамесніцкіх школаў 3, сельска-гасп. школаў 3, землеробск. школ. 2, «Гараджкіх» школ. 18, Настаўніцкіх сямін. 31, Царкоўна-настаўн. школ. 4, Настаўніцкі інстыт. 6, 6 клас рэальнай школы і гімназіі 2, сярэдніх школ. 14, духоўн. школ. 1, духоўн. сямін. 1, ваенн. школ. 2, ваенн. — інж. школаў і 2 кл. ваенн. акад. 1, музыкальн. школ. 1, экстэрн. 1, унівэрсыт. і спэц. выжш. 25.

Соцыяльны стан: селян 101, салд. і матр. 149, работнікаў 16, настаўнікаў 38, быўш. ахвіцэр. і генэрал. 12, бежанцаў селян 29, гандляр 1, інтэлігентн. працоўн. 29.

Век: 19—20 гад. 11, ад 20 да 25 гад. 86, ад 25—30 гад. 106, ад 30—40 гад. 123, ад 40—50 гад. 27, 51 год 1, 52 гады 1, 57 гад. 1, 62 гад. 1.

*) Вялікая лічба мандатоў с правам дарадчага голасу тлумачыцца тым, што ўсялякія арганізацыі пераважна селянскія, па нідасьведчанню выдавалі сваім дэлегатам ні адпаведныя форме дакумэнты.

РАСПАРАДЖЭННЕ.

аб эквівэнтру і купулі харчовых прадуктаў Упраўленнем места Менску.

Ад 22 красавіка 1918 года гарацкім Упраўленнем будучы эквівэнтру і гэтыя прадукты:

Збожжа (жыта, пшаніца, ячмень, грэчка, мешанае збожжа і маіс). Мука (усякіх гатункаў і мешаная). Крупы, каша і грэчка. Выробы з мукі (упакоўаныя і без упакоўкі). Хлеб, булі, песты з ішнінай мукі, апрача цесткаў, тортаў і кандаітарскіх выробаў. Стручковыя (фасолі, гарох, чачавіца, проса, рыж, саго). Картофля. Буракі і іншыя корнеплоды. Варыва сушонае і квашанае (выключаючы агуркі). Цукер (галовачны, кавалкавы, пясоч, цукровы сіроп). Соль (кухонная і для быдла).

Подадзены эквівэнтру ніхто ні мае права купулі і продажы паманоных харчовых прадуктаў. Гэта датычы эквівэнтру і камісійных складоў і заложаных тавараў. Хлеб у колькасці 2 расійскіх фунтаў на аднаго чалавека дозволяецца прадаваць і даваць (гл. § 3). Забарона прадаваць і даваць мясных крамоў, хаўрусных складаў а такж бежанскіх і добрычынных камітэтаў.

§ 2.

Ні падлегаюць эквівэнтру:

Колькасць прадуктаў азначаных пры каж-дм нумэру назначэцца для адной сям'і.	1) Мука ўсякіх гатункаў і мешаная	до 20 руск. фун.
	2) Крупы, каша, грэчка, проса	5 » » »
	3) Выробы з мукі (упакоў. і без упакоў.)	2 » » »
	4) Стручковыя (фасолі, гарох, чачавіца, рыж, саго)	2 » » »
	5) Цукер (галовачны, кавалкавы, пясоч, цукровы сіроп)	5 » » »
	6) Варыва: а) сушонае	2 » » »
	б) квашанае	20 » » »
	в) кансерваванае у банках	5 штук.

§ 3.

Лічкі прадуктаў, перавышаючыя паказаную норму павінны быць здадзены для вольнай прадажы ў наступныя месцы:

- Паліцэйская I частка: ад 23 да 27 красавіка.
а) склад № 7, Петрапаўлаўская.
б) мескую краму № 4, Захароўская 46.
Паліцэйская II частка: ад 24 да 28 красавіка.
а) склад № 4, Юрзкая № 15.
б) мескую краму № 3, Рог Петрапаўлаўскай і Хрышчэнскай.
Паліцэйская III частка: ад 25 да 29 красавіка.
а) харчовы аддзел Менскай Управы Захароўская 97.
б) краму Леукова, Захароўская.
Паліцэйская IV частка: ад 26 да 30 красавіка.
а) склад № 3, Серпухоўская 5.
б) склад № 1, Захароўская 47.
Паліцэйская V частка: ад 27 красавіка да 1 мая.
а) склад № 13, Нова-Маскоўская 36.
б) склад № 14.

Ні падлегаюць здачы але павінны быць заняты харчовай Камісія такіх прадукты: Хлеб, картофля, буракі і іншыя корнеплоды і збожжа ў колькасці да 20 фунтаў.

§ 4.

Звальняюцца ад абавязковай здачы ўсіх харчовых прадуктаў: Меская Рада, Мескія крамы, Хаўрусы (коопэратывы), хаўрусныя ж. д. крамы, большыя, прытулкі, ахранны, народныя кухні, бежанскія камітэты, школы, добрычынныя установы.

§ 5.

Усе найменаваныя ў § 4 установы, выключаючы жал. дар. хаўрусы, павінны да 26 красавіка прыстаць у магістрат сьпіскі прадаваўшых колькасці і гатунковыя харчовых прадуктаў.

§ 6.

Усякіх катэгорыяў устэрні, ішніцы, гарбатні, рэстараны, прыватныя сталовыя і падобныя другія закладны павінны да 27 красавіка здаць свае харчовыя запасы ў склад Захароўскай 47. Уласнікаў гэтых закладаў ні датычы распараджэнне аб здачы прадуктаў на паліцэйскіх частках.

§ 7.

Учае ад 22 красавіка да 1 мая ўсякіх харчовых прадукты (гл. § 2) прывезеныя ў горад купцамі і прыватнымі асобамі павінны быць прададзены для пакупкі ў бліжэйшы мескі харчовы склад. На гэтыя прадукты цэны ўстаноўлены будучы асобна, а ні тыя, што ў § 10. Купулі гэтых прадуктаў у Менску забаронены.

§ 8.

Пасля 1 мая 1918 году прадукты найменаваныя ў § 1 (за выключэннем запасаў пашол. у § 2) павінны належаць да места Менску. Памешанні і крамы будучы кантраляваныя.

§ 9.

Устэрням, цукерням і г. іншым (гл. § 6) будзе пакінута колькасць эквівэнтру прадуктаў, прыбліжачы, патрэбная на адзін тыдзень. Апрача гэтага ўласнікі могуць мець для спажытку свае самі колькасць прадуктаў паказаную ў § 2.

§ 10.

Пры вольнай прадажы ўстанаўлюцца гэтыя цэны:

На збожжа: жыта, пшаніца, ячмень, мешанае збожжа, маіс, на 60 кап. за 1 фунт.	
муку рожных гатункаў і мешаную	60 » » »
кашу, грэчку	75 » » »
мучныя выробы (упакоўаныя і без упакоўкі)	120 » » »
стручковыя: фасолі, гарох, чачавіца, проса, рыж, саго	75 » » »
Варыва: а) сушонае	50 » » »
б) квашанае	30 » » »
в) кансерваванае у банках	100 брутто.
Цукер	120 за 1 фунт.

§ 11.

8 дня апублікавання гэтага распараджэння ўсякі вываз найменаваных прадуктаў з м. Менску забаронены.

§ 12.

Купулі гэтых прадуктаў у далейшым часе пазваляецца толькі на картачкі (Бежанскія камітэты могуць выдаваць сваім членам прадукты і без картачок).

§ 13.

Ніспоўненне карацімунца штрафам да 20.000 марак, апрача грашовай кары можа быць наложана кара пазбаўленнем свабоды да 5 гадоў.

§ 14.

Каждая сем'я, павінна да 20 красавіка забяспечыць сябе з харчовага Камітэта, Юрзкая 3, харчовымі картачкамі.

Камэндант
фон-ФРАНКЕНБЕРГ.
Палкоўнік.

На беларускім шляху

На апошнім сваім засяданні Рада Беларускай Народнай Рэспублікі прыняла 14-го красавіка пастанову паслаць дэлегацыю з двух чалавек да Германскай Окупаванай Улады высясьніць: 1) аб масавым затрыманні Германскай Уладай тутэйшых жыхароў Беларусі і аб мажэбнаскіх асвабоджэннях іх; 2) аб ўстаноўленні пры Народным Сэкрэтарыяці рэгістрацыі жыхароў Беларусі.

Выбраныя Радай дэлегаты, члены яе юрыст Л. Заяц і д-р Б. Айзэнштат 15 красавіка былі прыняты Палкоўнікам фон-Келлярам і высясьнілі вось што:

Дзеля ні спаўнення ўрадам Вялікаросіі варункаў міру (за-места пэўнай дэмабілізацыі—фармаванне новай чырвонай гвардыі, вайны с Украінай, помач супроціў Германскіх войск у Фінляндзіі і т. п.), Германская улада, разумеюцца, мае право лічыць быўшых ваенна-служачых—ваеннапалоннымі. Пасля першага распараджэння аб затрыманні ніз-рэгістраваўшыхся, выйшло другое—а затрыманні ўсіх наагул салдатаў. Пры гэтым па-падаліся і цывільныя, затры-манне каторых ні было мэтай акупіраваўшай улады.

Апрача таго, паміж затры-маных салдатаў, як аказалася, была шмат сямейных, пакінуў-шых свае сямействы ў Менску без ніякай помачы, а так сама і тутэйшыя жыхары горада і яго аколіц, маючых сталую працу. Зважаючы на гэта, Гер-манская улада ўжо занялася акуратным прыглядам дакумэн-таў усіх затрыманых асоб і—на магчымасці—выжэй вы-казаныя будучы звольнены. Іх ні атправілі ў Германію, а знаходзяцца яны крыху на за-ход Менскага району. У бу-дучыні ні толькі цывільныя жыхары, але і быўшыя ва-енна-служачыя, прадставіўшы патрэбныя рэгістрацыйныя кар-тачкі, затрымывацца ні бу-дучы. Што да кабет, то распа-раджэння аб іх затрыманні ні было—гэта толькі подлая вы-думка.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Біскуп каталіцкі Лазінскі па-ведаміу с Пецярбургу, што ен свайго назначэння ў Менск ішчэ ні атрымаў з Рыму, дык пакуль што яго месца часова будзе займаць тут кс. О'Рурк. Біскуп Лазінскі займе ў Мен-ску памешканне для сябе ў шляхецкім доме.

Губэрнскае Земскае Сабранне ні удалося дзеля таго, што выбарныя ні былі пэуны ў гэтым з'ездзі: былі як вядома, чуткі, што з'езд ніадбудзецца, а павесткі, пацвержаючыя дзень сабрання, пасланы ні былі.

Цяпер з'езд Губэрнскага Зем-ства назначаны на 7 мая.

Афіцыйнае паведамленне нямецкага вярхоўнага камандавання за 21 красавіка 1918 року.

З А Х А Д: Група Кронпрынца Рупрэхта і Нямецкага Кронпрынца:

На палёх бітвы ўзаемныя разведкі прывелі да мюн-ных пяхотных баёў. Рухавыя артылерыйскія бае калі Ля-Басэ, Ленс і Альбарт. Міжы Аўраю і Узаю так сама ру-хавая работа артылерыі.

Група Гальвітца і гэрцога Альбрэхта.

Саксонскія батальёны напалі на пазыцыі амэрыканцаў міжы рэкамі Маас і Мозаль калі Сэйшпэр. Яны атакавалі сяло і прабіліся на 2 км. у глыб за ніпрывацельскія ако-пы. Слабыя контр-атакі ніпрывацеля былі адкінуты.

У ночы нашы штурмавыя атрады вярнуліся, пасля на-падзення на ніпрывацельскія лініі, назад на ісходнае пала-жэнне. Страты амэрыканцаў нізвычайна цяжкія: забрано ў палон 183 амэрыканцы, сярод іх 5 афіцэраў, захоплено 25 кулямётаў. Поўночна-заходней Марвіля, на ўсход ад Понт-а-Муссон мы захапілі ў баю палонных французаў.

Ротмістр барон фон-Рыхтгофэн вадзіцельствуючы слаў-ным 11-м атрадам знішчыцеляў, здабыў сваю 79 і 80 пе-рамогу ў паветры, лейтэнант Бюклэр—31-ю паветраную пе-рамогу.

У С Х О Д: Скруціўшы ніпрывацельскую праціўнасць калі Перакопу і Карказату нашае войска прапалыла сабе дарогу да Крыму.

Македонскі фронт: шчырая дзейнасць ніпрывацеля за-хадней Доўранскага возера і ў раўніне Струмно.

Першы Генерал-кватэрмэйстар фон-Людэндорф.

Затрымліванне салдат.

Нас паведамляюць з ваенна-го боку:

Прыказ яўляцца для рэгі-страцыі на кантрольны пункт быу выпоўнены ні усімі сал-датамі расейскай арміі. Пасля частых прыпамінаннеу быу выданы прыказ затрымаць усіх расейскіх салдатаў. Дзеля гэтаго былі затрыманы усе, адзетыя ў расейскую ваенную форму.

Паміж затрыманымі знай-шлося шмат такіх асоб, якіе нізаконна насілі форму: дзеля таго яны самі вінуўнікі што іх арыштавалі.

Аднак ні гледзячы на тое, пасля правэркі лічнасці за-трыманых, прыняты меры каб звольніць такія асобы, каторыя служаць у мінскіх упраўлен-нях і арганізацыях або яўля-юцца карміцелямі вялікіх сям-ей, урэшці калі знойдуцца і другія важныя прычыны дзеля іх звальнення.

Два гадавыя агульныя сходы—у 1-м пазыкова-ашчадным таварыстве і гарацкім ўзаем-ным страхавым т-ве—маюць адбыцца ішчэ да Вялікадня. А пакуль што ідзе гарачая падгатоўка: шмат каму хоча-цца праціснуцца на платныя месцы—у члены праўлення, рэвізійную камісію і т. п.

Даўней да агітацыі памага-лі кумаўство і манаполькі; але манаполька цяпер памерла, а кумаўство нашы грамадзя-не, будзім спадзевацца, пера-раслі і паважныя месцы зай-муць паважныя людзі.

Зямлялаўцынікі, с прычыны распараджэння нямецкай ула-ды аб прымусовых засевах, асабліва мінскаго павету, дзе менш зруйнованы двары,—пачалі што раз больш вер-тацца на свае сядзібы і бра-ца за работу.

У міліцыю—пры кожным уча-стку назначаны па 30 нямец-кіх салдатаў, каторыя будучы павераць у жыхароў запасы прадуктаў.

У «Беларускай Хатцы» на Коннім пляцу пры III частцы

с панядзелку 22-го красавіка ад 4-ай гадз. дня аткрываец-ца кінематограф.

Выдача бонавых кніжэк больш-менш, ял відаць, заця-гнецца, а тым часам прадук-ты можна будзе браць па старым кніжачкам. Але што ж рабіць тым, каторыя гэ-тых старых кніжак ні маюць—тыя, прымерам, што служы-лі ў арганізацыях рожных і атрымывалі пайкі?

А тым часам у бонавам бю-ро народу—як сяляцкоу у бочцы, а парадку... э, лепш аб гэтым і нігаварыць.

Цэны на хлеб з 20-га кра-савіка пашлі у ніз: з 2 рубл. 40 к. спала на 1 р. 50 к.

Цэны на насенне вараўное—шаленыя:

1 лот морквы	6 р.
» буракоу	6 р.
» салаты	8 р.

Возік дроу, які, чалавек зя-кінуу-бы за плечы—30—35р. Але можна спадзевацца, што і цана на дровы спадзе; зе-млялаўцынікі, вярнуўшыся у свае двары, пачалі сеч лес і гатовыя дровы прадаюць па 100 рубл. сажэнь. З бліжэй-шых месц дастаўка абойдзец-ца так сама рублеу 100, дык, трэба спадзевацца, што саж-жэнь будзе каштаваць рублеу калі 200 р., а не 300, як ця-пер.

Курсы беларусознаўства.

Панядзелак 22 красавіка.

Арнадзь Смоліч. Геаграфія

Беларусі.

Аўторак 23 красавіка.

Язэп Варонка. Беларусь і яе суседзі.

Серада 24 крас.

Язэп Ліосік. Гісторыя Вялі-

каго Князьства Літоўскаго.

Пачатак лекцыі у 7 гадз. веч.

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтва Т-во «Заранка».

Цікава, што большавізм пры-падае глаўным чынам на век ад 19 да 25 гадоў. За гэтым векам большавізм граціцца рэдка.

Што датыча рубрык аб со-цыяльным стане і партыйнас-ці, то тутака дадамо увагу, што данныя анкеты, гэтаго бо-ку ні могуць лічыцца саўсім праўдзівымі. Саслоўныя і пры-

падковы наймення: «сяляннін», «бежанец», «ахвіцэр», «сал-дат» былі бардзёй толькі паш-партам аднаведаўшым агульна-расійскаму запатрабаванню на «дэмакратычасць», а ні азна-кай соцыяльнаго, стану, што з «дэвізной»--быўтакі час, ні «дэ-вых і за людзей ні лічылі».

Н—і.

(Да чародн. №)